

Šodien Maskavā darbu sāk PSKP XIX Vissavienības konference

VISU ZEMJU PROLETĀRIEĀ, SAVIENOJĒTIES!

LEŅINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 76 (5770)
28.
JUNIJS
OTRDIENA,
1988. GADS
Maksā 3 kap.

MONIKA LITAUNIECE,
PSKP XIX Vissavienības konferences delegāte,
Preiļu rajona Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes
izpildkomitejas priekšsēdētāja

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas
gaitu rajona saimniecībās līdz
27. jūnijam (pēc rajona
agrorūpnieciskās apvienības
dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Sagatavots lopbarības vienības (procentos no plāna)		Sagatavots (procentos)	
	stiens	skāb-stiens	stiens	skāb-stiens
«Sarkanā ausma»	54	18	89	
«Rīts»	48	3	72	
Oškalna	37	16	47	
«Sīlukalns»	37	7	44	
«Nākotne»	32	—	74	
«Dubna»	29	5	50	
«Krasnij Oktjabrj»	26	19	28	
Raiņa	26	4	41	
K. Marksa	26	4	32	
Rudzātu p. s.	24	7	22	
M. Gorkija	22	15	42	
«Vārkava»	22	15	25	
Suvorova	21	5	43	
Dzeržinska	21	4	56	
Kirova	20	9	20	
Leņina	18	—	27	
«Zelta vārpa»	18	—	12	
Aglonas p. s.	15	1	18	
Rušonas p. s.	11	4	—	
«Dzintars»	5	—	—	
RAJONA	25	8	34	

SOCIALISTISKĀS SACENSĪBAS REZULTĀTI LOPBARĪBAS SAGATAVOSANĀ (no 20. līdz 27. jūnijam)

Vieta un saimniecība	Sagatavots zāles lopbarības (proc.)
1. Oškalna	24
2. «Rīts»	21
3. «Sarkanā ausma»	15
4. «Nākotne»	15
5. «Sīlukalns»	14
6. «Zelta vārpa»	13
7. «Dubna»	12
8. Suvorova	12
9. «Krasnij Oktjabrj»	11
10. Raiņa	11
11. K. Marksa	11
12. M. Gorkija	11
13. «Vārkava»	11
14. Rušonas p. s.	10
15. Rudzātu p. s.	9
16. Kirova	9
17. Dzeržinska	8
18. Leņina	6
19. Aglonas p. s.	5
20. «Dzintars»	5

Partijas komiteja un pārbūve

V. SOLOVJOVS,

Latvijas KP rajona komitejas
pirmais sekretārs

Šodien darbu sāk PSKP XIX Vissavienības konference. Tas ir ievērojams notikums, kuram, bez šaubām, būs rezonanse visā pasaulē. Konference izskatīs PSKP XXVII kongresa lēmumu īstenošanas gaitu, apspriedīs divpadsmitās piecgades pirmās puses rezultātus un partijas organizāciju uzdevumus pārbūves procesa padziļināšanā, kā arī pasākumus partijas un mūsu sabiedrības dzīves tālākā demokratizācijā.

Vai mēs agrāk esam kaut kad izrādījuši tādu aktivitāti un ieinteresētību kā tagad? Domāju: nē. Pārkārtošanās procesi ir saīļņojuši cilvēkus, atklājuši ne mazums spīgtu personību visās mūsu dzīves un darbības sfērās.

Pirms partijas Vissavienības konferences veikts liels sagatavošanas darbs. Nopietns eksāmens vēlēta partijas aktīva darbības novērtēšanā bija pārskata sapulces pirmorganizācijas un partijas rajona komitejas plēnums, kurā apsprieda, kā partijas rajona komitejas birojs vada pārbūves procesus mūsu rajonā. Šie pasākumi noritēja 1987. gadā. Pārskatu kampaņas laikā izskanēja ne mazums lietišķu priekšlikumu un kritisko piezīmju. Visi ierosinājumi un kritiskās piezīmes apkopoti un izskatīti partijas rajona komitejas biroja sēdē. 32 priekšlikumi ir sevišķas uzmanības cienīgi. Jo skar gan atsevišķu darba kolektīvu, gan rajona ekonomiskās un sociālās attīstības svarīgus aspektus. Par to īstenošanu patlaban gādā gan partijas rajona komitejas birojs, gan rajona izpildkomiteja.

Pārkārtojot partijas rajona komitejas darbu, mēs esam pilnīgi atteikušies no vadītāju un partijas pirmorganizāciju sekretāru pārskatiem biroja sēdēs par saimnieciskā rakstura jautājumiem. Šo jautājumu risināšana pilnībā nodota rajona izpildkomitejas un agrorūpnieciskās apvienības kompetencē. Samazināts rajona komitejas biroja sēdēs izskatāmo pamatjautājumu skaits (no 34 jautājumiem 1986. gadā līdz 17 jautājumiem 1987. gadā). Tagad partijas rajona komitejas biroja sēdēs vairāk apspriežam partijas iekšējās dzīves aktualitātes.

Samazinājusies arī dokumentā aprožība. Pagājušajā gadā partijas pirmorganizācijām nosūtījām vidēji 15 lēmumus, bet agrāk tās ik gadus saņēma apmēram 40 lēmumus. Par vienu trešdaļu samazinājies kontrolē esošo lēmumu daudzums, vairs nepieprasām rakstiskas informācijas. No 36 līdz 11 esam samazinājuši partijas rajona komitejas sabiedrisko komisiju un padomju skaitu. Tādējādi partijas aktīvs retāk tiek atrauts no tiešā darba pienākumu veikšanas.

Partijas rajona komitejas aparāta darba uzlabošanai šī gada janvārī izdarījām pienākumu pārdali. Tagad katrs instruktors ir kurators noteiktai partijas pirmorganizāciju grupai, turklāt — visos jautājumos. Bet agrāk katra nodaļa interesējās galvenokārt tikai par «savām» problēmām. Tas, kāds stāvoklis kopumā ir partijas pirmorganizācijā, kāda tai ir autoritāte darba kolektīvē, nereti izslidēja no redzesloka. Pastiprinājām uzmanību tiem kolektīviem, kuros partijas pirmorganizācijas nav izveidotas komunistu nelielā skaita dēļ. Tādi uzņēmumi, iestādes un organizācijas tagad ir katras nodaļas un instruktora pārziņā.

Tomēr nebūtu pareizi teikt, ka nu visas nodaļas un visi partijas rajona komitejas aparāta darbinieki strādā enerģiski un mērķtiecīgi. Dīemžēl daži no viņiem ieslūguši pašapmierinātībā, bet dažreiz izpaužas arī viņu bezatbildība. Lai pareizi orientētos sarežģītajos procesos, kas norisinās mūsu sabiedrībā, viņiem vēl daudz un nopietni jāmacās.

Nemot vērā partijas pirmorganizāciju sekretāru un rajona komitejas instruktoru sastāva ietekumus, līdztekus teorētiskajai sagatavošanai partijas rajona komitejā esam sākuši praktizēt mācības uz mūsu labāko pirmorganizāciju bāzes. Par savu darba pieredzi jaunievēlētajiem sekretāriem, piemēram, stāstīja Leņina kolhoza un Preiļu 21. PMK partijas biroju sekretārs V. Maksimova un R. Lazdāne. Organizējam semināru-izbraukumu, kura laikā mūsu partijas darba aktīvistu iepazīs ar Rēzeknes rajona un pilsētas partijas komiteju un pirmorganizāciju pieredzi.

Daudzi mūsu darbinieki uzskatāmi pārliecināties, kā Rēzeknes rajona kolhozā «Leņina karogs» mērķtiecīgi risina sociālās sfēras attīstības, individuālās dzīvokļu celtniecības un ciemata labiekārtošanas jautājumus. No redzētā daudz kas pārņemts un tiek izmantots praktiskajā darbā pie mums. Pēc semināra dalībnieku domām šāda mācību forma turpmāk jāpaplašina, jo tādējādi savstarpēji ar pieredzi bagātinās abas puses. Tāpēc augstā plānojam organizēt pieredzes apmaiņu ar Maskavas apgabala Možaiskas pilsētas partijas komiteju un partijas pirmorganizācijām.

Pēdējā laikā mainām arī savu pieeju partijas rajona komitejas plēnumu organizēšanai. To sagatavošanas gaitā jūtamī paplašinājām atklātumu. Praktizējam sabiedriskās domas izpēti partijas pirmorganizācijās, darba kolektīvos. Tas dod iespēju precīzāk izstrādāt vēlēto orgānu lēmumus. Divus mēnešus pirms plēnuma rajona laikrakstā publicējam partijas rajona komitejas

aicinājumu darbaļaudim izteikt savus priekšlikumus un piezīmes. Materiālus, ko tādā veidā iegūstam no vietām, rūpīgi studējam un izmantojam lēmumu izstrādes gaitā.

Lai gūtu priekšstatu par kolektīvo viedokli izskatāmajā jautājumā, pirms plēnuma izveidojam grupas no vēlēta partijas aktīva locekļu vidus. Tādā veidā jautājuma «Par pārkārtošanos un partijas kadru politiku» sagatavošanā izskatīšanai partijas rajona komitejas plēnumā bija iesaistīti apmēram 70 procenti partijas rajona komitejas locekļu un to kandidātu. Tomēr arī te mums vēl ir neizmantotas rezerves un iespējas. Nebūt ne visu esam veikuši, lai aktivizētu visus komunistus, kuri ir vēlētajos partijas orgānos, vispirms — partijas rajona komitejas sastāvā.

Partijas rajona komitejas biroja uzmanības centrā ir kadru jautājumi. Esam atteikušies no prakses, kad cilvēkus attiecīgajiem amatiem izraugās pēc anketas datiem. Arvien vairāk praktizējam kandidātu uzskaitu izvirzīšanu un apspriešanu darba kolektīvos. Pēdējā laikā tādā veidā ievēlēti 5 partijas pirmorganizāciju sekretāri, 7 partijas grupu darba organizatori, 5 saimnieciskie vadītāji, 38 iecirkņu, cehu un maņu priekšnieki.

Tomēr pieredze rāda, ka dažas partijas pirmorganizācijas un darba kolektīvi šādu jautājumu risināšanai vēl nav gatavi. Uzskatāms piemērs — vadītāju vēlēšanas Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijā.

Patlaban partijas rajona komitejas nodaļas strādā, lai izveidotu kadru rezerves skolu, kuru plānojam atklāt jaunajā mācību gadā. Šajā skolā mācīsies tie cilvēki, kurus ieteiks paši darba kolektīvi. Līdztekus teorētiskajai sagatavošanai plānojam organizēt arī klausītāju stažēšanas un pieredzējušiem vadītājiem, lai turpmāk mums patiešām būtu laba un droša kadru rezerve.

Tomēr jāatzīst, ka partijas rajona komitejas darbā ir vēl ne mazums trūkumu. Liek sevi manīt desmitiem gadu laikā veidojusies stereotipi. Daudzi partijas rajona komitejas aparāta darbinieki ir gados jauni cilvēki. Viņiem nepietiek dzīves pieredzes, nereti viņi baidās iet pie cilvēkiem, runāt ar tiem par «smagiem» tematiem. Arī es, būdams pirmais sekretārs, ne vienmēr esmu pietiekami prasīgs, nereti izrādu iecietību pret komunistiem, kuri negrib vai arī neprot strādāt na jaunam.

Partijas rajona komitejai, rajona izpildkomitejai, partijas pirmorganizācijām vēl daudz jā-

ASTONĒSMITO GADU KOMUNISTI

Cilvēks savā vietā

STIKLA pūtēja rokās caurule. Un tās galā — izkausēta stikla lode. Oranžā krāsā spīgojoša. Dažas plastiskas kustības, cauruli sagriežot, un ugunīgā lode kļūst mazliet pārvāka. Nevilus nāk prātā žonglieris, kurš uz gara pika smailes notur virpuļojošu šķīvīti. Nepārtraucot griešanu, stikla pūtējs sagatavi uz brīdi ieliek veidnē, pēc tam seko līgans rokās vēziens — no augšas uz leju, un spožā lode izstiepjas, kļūst par termosu kolbu. Tiesa, pagaidām vēl par nosacītu. Lai taptu šī kolba, sagatavi ievieto formā. Snākoņa, liesmu mēles. Pēc neilga laika veidnes plaukstas atveras, un stikla pūtēja caurules galā ir caurspīdīga kolba.

Aprakstītās darbības maiņas laikā atkārtojas 350 līdz 400 reižu. Vai šāda monotona vienveidība nenomāc? Varbūt, galvenā nozīme te ir ieradumam? Taču iespējams, ir ir kāds man nezīnāms valdzinājums, kurš liek iemīlēt stikla pūtēja profesiju?

Sos un arī citus jautājumus uzdevu Jānim Kalvānam. Viņam trīsdesmit gadu, un desmit no tiem nostrādāti šajā cehā, kur top šķirnes trauki, kur galvenokārt ir roku darbs. Jānis te atnāca kā mācekļis, taču šodien ir 6. kategorijas speciālists. Jāpiebilst, ka šāda kvalifikācija ir visiem brigādes locekļiem. Tātad — kas noteica izvēli? Šodien šķiet, ka viss notika it kā pats no sevis. Stikla fabrikā strādāja radnieki, draugi. Arī pats, vēl mācīdamies skolā, te nereti atnācis. Un notika tā, ka pēc diviem augstskolā pavadītiem gadiem Jānis secināja: «Tas nav priekš manis». Ilgi neprātojis, viņš atnāca uz cehu. Un ne reizi šo izvēli nav nožēlojis.

Tiesa, stikla pūtējim darba apstākļi nav no vieglajiem. Kaut vai temperatūra — vasarā dažreiz cehā ir četrdesmit (un pat vairāk) grādu karstums. Norma — ne vairāk par 28 grādiem. Ir putekļi, gāzes, troksnis. Fabrika taču veca, jau sen vajag rekonstruēt. Par šo nepieciešamību runā ilgi. Arī darba kolektīva padome izvirzīja šo jautājumu fabrikas administrācijai. Bet konkrēti lēmums kavējās.

Jā, ieradumam ir liels spēks. Taču Jānis uzskata, ka stikla pūtējam tomēr nepieciešamas dažas noteiktas īpašības un spējas. Kā saka, ir jābūt savdabīgam talantam. Uz šo iecirkni atnāk mācekļi, taču visai drīz daudzi no viņiem aiziet. Protams, daļu atbaida grūtības. Taču ir puļši, kuriem vienkārši neveicas — viņi nekādi nespēj apgūt šo profesiju.

Jānis Kalvāns uzskata, ka katrs darbs (vienkāršs tas vai arī sarežģīts un atbildīgs) ir jāvēl godprātīgi, pamatīgi. Bez steigas un bez plātīšanās. Tieši šīs īpašības — pamatīgumu un drošumu — piemēnēja fabrikas partijas organizācijas sekretārs I. Sniķers, runājot par Jāni Kalvānu.

Viņš vispirms ir labs strādnieks — uztur augstu darba tempu un teicamu kvalitāti. Par veikumu iepriekšējā piec gadu apbalvots ar medaļu «Par izcilu darbu». Viņa portrets ne vienreiz vien ievietots fabrikas Goda plāksnē, viņš atzīts par labāko savā profesijā. Jānis nemīl skaļus vārdus. Savu pasaku ar darbu. Šādi cilvēki, kā saka, ir kolektīva balsts.

Jānis Kalvāns godam attaisno komunistu vārdu. Ja runājam atklāti, tad jāpasaka, ka šodien ir tādi komunisti, kuriem viss vienaldzīgs. Jānis nespēj klusēt, viņš strādā un dzīvo ar lielu atbildības izjūtu. Es gribu sacīt, ka Jāni ir it kā tāds kodols, tāda cieša pārliecība par savu taisnību. Piemēram, kad viņš aizstāv savu biedru intereses, kad cīnās par principiālu rīcību.

Ka tas tiešām tā, par to es pārliecinājos, kad uzskušu sarunu par ražošanas problēmām. Sāga dijas, ka tieši šodien bija jānotiek konfliktu izskatīšanas komisijas sēdei. Bija jāizšķir darba

strīds starp brigādi un ceha administrāciju. Lietas būtība ir šāda. Brigādē, kurā strādā Jānis Kalvāns, ir pieci stikla pūtēji. Pārējās divās — pa seši. Taču visām brigādēm noteikts vienāds plāns. Strādnieki protestē — tas nav taisnīgi: cilvēki strādā pēc labākās sirdsapziņas, tomēr pēdējos divos mēnešos brigāde noteikto plāna rādītāju nav spējusi sasniegt. Protams, par plāna neizpildi nevienu neslavē.

Jānis Kalvāns izanalizēja visus «par» un «pret». Ja brigāde ražotu, piemēram, dārgas vāzes, tad uz sortimenta rēķina plāna rādītāji tiktu sasniegti. Ražojot termosu kolbas, kuras ir lētas, tas nav izdarāms. Jākonstatē paradokss: katrs stikla pūtējs savu individuālo plānu izpilda, bet brigāde kopumā — ne. Skaidri redzams, ka pieļauta kļūda plānošanā. Nav tikai saprotams, kuram šāda kļūda ir izdevīga? Minēto darbošanos pienākas nosaukt istajā vārdā — bremzēšana.

Teiktajam grūti nepiekrīst. Patiesi — vai tad plānotāji nekādi nespēj nokārtot šādu ne pārāk sarežģītu jautājumu? Vajadzētu parunāt ar strādniekiem, uzklaut viņu domas. Ja strādnieki ir kļūdujušies, tad viņiem jāizskaidro — kas un kā. Ja vainīgi plānotāji, tad to vajag atzīt. Tikai šādām jābūt attiecībām starp strādniekiem un inženier tehniskajiem darbiniekiem. Īpaši pašreiz, kad uzņēmums gatavojas pāriet strādāt saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos. Un vēl — Jānis Kalvāns izsacījās, ka strādniekiem par saimniecisko aprēķinu ir visai vispārējs priekšstats. Taču vajadzētu zināt konkrēti: darba organizācijas launā forma vistiešākā veidā skars ikkatru strādājošo. Ir jāzina, ko mēs iegūsim, ko no mums prasīs.

Ar Jāni Kalvānu runājām arī par to, ko strādnieki gaida no partijas XIX Vissavienības konferences, par kuriem PSKP CK Tēzēs skartajiem jautājumiem kolektīvā ir vislielākā interese. Atbildes bija tiešas, pārdomātas. — Visus mūs interesē pārkārtošanās liktenis. Taču ir biedri, kuri šaubas, vai progresīvie spēki prātīs neitralizēt pārbūves pretinieku kontrpasākumus. Kāpēc šādas šaubas? Tāpēc, ka cilvēki pamazām zaudē ticību. Cik nav lēmumu, kurus nepilda, cik nav programmu, kuras nerealizē... Kaut vai dzīvokļu programma. Šajā sfērā tikpat kā nemanāmu sarcošanās.

Jānis Kalvāns uzskata, ka jāizmaina metodes, uzņemot partijā jaunus biedrus: ne amats vai kadru anketa ir galvenais, bet cilvēka personība. Viņš atcerējās, kā pats uzņēmts partijā. Bijis visai ikdienišķi. Pavisam ne tā, kā iepriekš izdomājies. Viņš toreiz bijis Latvijas LKJS CK loceklis — it kā nomenklatūra. Piedāvājuši stāties partijā. Piekritis. Kaut iekšēji sapratīs, ka šādam svarīgam solim pilnīgi sagatavojies vēl nav. Taču šādi pārliecībai par sevi ir jābūt. Citādi partijā stāties nav jēgas.

Runājām arī par deputāta darbu. Jānis divreiz ievēlēts Livānu pilsētas padomē, tagad ir rajona padomes deputāts.

— Padomēm nav faktiskās varas. — Jānis, rūgti pasmaidījis, sacīja. — Tikai tas nosaukums. Visu izlemj izpildkomiteja. Deputātam nav ne tiesību, ne reālu iespēju kaut ko izmainīt. Lūk, uzklāšu vēlēšanu norādījumus, informēju par tiem izpildkomiteju. Un tālāk? Bieži vien viss tā arī paliek... Otrs aspekts: vai tadā nelielā pilsētā, kāda ir mūsējā, vietējā Tautas deputātu padomē vajag sešdesmit cilvēku? Ko viņiem visiem darīt?

— Uz šiem un daudziem citiem jautājumiem atbildes dos partijas XIX Vissavienības konference. Gan jāņem vērā, ka radīsies arvien jauni jautājumi. Taču, kamēr cilvēks jautā sev un sabiedrībai, tikmēr viņam nedraud apstāšanās, nedraud kļūda veģetēšana pašapmierinātības purvā.

N. ROMANOVICA

Mazajam pacientam

Pēc pagājušā gada darba rezultātiem republikas Bērnu klīniskās slimnīcas kolektīvs uzvarējis Vissavienības sociālistiskajā sacensībā un apbalvots ar PSRS Veselības aizsardzības ministrijas un medicīnas darbinieku arodbiedrības CK ceļojošo Sarkanā Karogu.

Fakts, ka saņemts šāds apbalvojums, tagad, kad tā cēlušās mūsu prasības attiecībā uz medicīniskās apkalpošanas kvalitāti, liecina par nopietnām pozitīvām pārmaiņām, kas notiek visa slimnīcas medicīniskā personāla darbā. Pēdējos gados kolektīvu papildinājuši daudzi augstas kvalifikācijas speciālisti. Piemēram, ārstu vidū ir 14 medicīnas zinātņu kandidāti, gandrīz 60 ārstiem ir augstākā kategorija, bet vairāk nekā 40 ārstiem — pirmā kategorija. Šāds profesionāls līmenis, dabiski, ietekmē ārstēšanas kvalitāti, it īpaši tad, kad runa ir par mazo pacientu nopietnu saslimšanu vai sarežģītu patoloģiju.

Sniegt medicīnisko palīdzību vajadzīgajā līmenī ļauj arī modernās iekārtas, kas ir slimnīcas rīcībā. Lai sniegtu palīdzību slimniekiem tālajos republikas rajonos, tiek izmantota sanitārā aviācija.

Slimnīca kļuvusi par rajonu ārstu un vidējā medicīniskā personāla mācību centru. Te ir dažāda profila kuratori, ar kuriem

nepieciešamības gadījumā rajona ārsti konsultējas pa telefonu. Klīnikā ļoti rūpējas par materiāli tehniskās bāzes uzlabošanu. Taču dažādas problēmas vēl arvien pastāv. Viena no tām ir saistīta ar ķirurģijas korpusu. Tas apsolīts jau pirms desmit gadiem, taču celtniecība joprojām nav sākusies.

Ne vienam nav jāpierāda, ka ārstēšanas panākumi ir atkarīgi ne tikai no ārsta zināšanām un prasmes vien. Ir nepieciešami medikamenti, mūsdienīgas iekār-

tas un telpas, kas atbilst sanitārās higiēnas prasībām, kā arī pareizs un pilnvērtīgs uzturs. Sos un daudzus citus jautājumus ik dienas risina slimnīcas kolektīvs, lai ikviens mazais patients varētu atgriezties mājās vesels.

ATTEĻA: šādā speciāli iekārtotā boksa ārstes Daces Tropas modrajā uzraudzībā priekšlaicīgi dzimušais bērniņš ceļo no Madonas uz Rīgu.

U. PAZES foto (LATINFORM)

Viedoklis

Vai viss ir taisnīgi?

Pārkārtošanās un atklātības spirtais vējš aicina padomju cilvēkus kritiski vērtēt stagnācijas perioda dogmas, meklēt pārdomātus mūsu dzīves attīstības problēmu risinājumus. Par dažām tēmām tad arī gribu izteikt savas domas.

Uzskatu, ka demokrātisma un atklātības principiem vispirms jāpārbauda partijas komitejas darbībā. Proti, nevaram piekrist līdzšinējai praksei, kad partijas rajona organizācijas konferencēs, vēlot jauno partijas rajona komitejas sastāvu, konferences delegātiem tiek pasniegti ievēlēšanai jaunās partijas rajona komitejas locekļu saraksts, ko iepriekš sastādījis partijas rajona komitejas birojs no sev vajadzīgajiem komunistiem. Tieši te izpaužas partijas dzīves demokrātijas un atklātības principu rupjš pārkāpums.

Mūsu partijas pirmorganizācijas komunisti uzskata, ka pārstāvji jaunajā partijas rajona komitejas sastāvā līdz rajona konferencei jāizvirza tieši partijas pirmorganizāciju sapulcēs, pie tam vairāki uz vienu mandātu. Ko no izvirzītajiem pārstāvjiem ievēlēt rajona komitejas sastāvā, izlems konferences delegāti, aizklāti balsojot. Līdz ar to arī jaunizvēlētie partijas rajona komitejas locekļi, kandidāti un revīzijas komisijas locekļi jūtīs vēlēšanu priekšā lielāku partijas atbildību.

Šodien mēs atklāti runājam par sociālā taisnīguma problēmām. Es domāju, ka tieši sociālā taisnīguma princips tiek pārkāpts, veidojot attiecības starp laukiem un pilsētu. Nemsim kaut vienu — preču sadali starp pilsētu un lauku iedzīvotājiem. Pašlaik (visu pēckara periodu) dominē kārtība, ka rajona fondus pārtikas precēm (izņemot maizes un miltu izstrādājumus) iedala, nemot vērā tikai pilsētu iedzīvotāju skaitu un lauku slēgtoto iestāžu (skolu, slimnīcu) kontingentu. Tātad pārējie lauku iedzīvotāji no augsnes ar lauksaimniecības produktiem it kā izkrit. Šajā fondu sadales kārtībā, manuprāt, izpaužas kulta laika un stagnācijas perioda nivelējošā attieksme pret zemniecību un laukiem vispār. Pēc principa — sak, ja jau cilvēks dzīvo laukos, kaut kā pārtiks.

Man daudzi iebildīs: lauku cilvēkiem produkti jāražo pašiem, nevis jāberk veikalā. Tiešām tā tam jābūt, un lauku cilvēks, strādādams daudz grūtākos apstākļos nekā strādnieks pilsē-

tā, sabiedriskajā saimniecībā šos produktus arī ražo. Ražo tos papildus arī savā personīgajā saimniecībā. Bet no visa, ko viņš saražo, viņa ģimenes galdā nonāk daudz, daudz mazāk nekā pilsētu iedzīvotājiem.

No otras puses, Pastāvīgi mainās lauku iedzīvotāju satīvs, saimniecības terodas darbā speciālisti un jauni cilvēki, kuriem vēl nav piemājas zemes, nav pieredzes un zināšanu piemājas personīgās saimniecības veidošanā, nav arī vajadzīgo līdzekļu. Pte tam, lai izveidotu ražojošu piemājas palīgsaimniecību, nepieciešams ilgāks laiks.

Un vēl — pašreizējā cenu politika un vietējo padomju darbība tiek virzīta uz to, lai produkti, ko saražo personīgā saimniecībā laukos, pēc iespējas lielākā apjomā nonāktu valsts resursos. Nevis vietējā tirgū vietējam patēriņam.

Svaigi gaļas un piena produkti, desu un zivju izstrādājumi, es domāju, tikpat labi garšo kā pilsētās, tā arī lauku iedzīvotājiem, jo laukos ar vienīgo gaļas produktu — sālītu un kūpi nāto speķi — katru dienu paēdīs nebūsi. Un arī īsts fiziskā darba strādnieks diez vai iznāks.

Pašreiz mūsu rajona saimniecības pietiekamā daudzumā ražo gaļu, pienu un olas, lai pilnīgi apgādātu savu rajona iedzīvotājus. Ja tikai būtu ņemts vērā sociālā taisnīguma princips sadalē starp rajoniem republikas mērogā, ja būtu principiāla rajona vadības pieeja.

Tiek nivelēta arī lauku iedzīvotāju apgāde ar rūpniecības precēm. Pilsētu iedzīvotāji var apmeklēt un «izķemmēt» universālveikalu ik dienas. Lauku iedzīvotājiem, it sevišķi smagāko darbu strādniekiem — lopkopējiem un mehāniķiem, tādu iespēju nav. Kooperatoru organizētajai izbraukuma tirdzniecībai ar paaugstināta pieprasījuma precēm tieši saimniecībās (divas vai trīs reizes gadā) ir vairāk deklarātīva nekā praktiska nozīme.

Tātad arī šeit lauku iedzīvotājs paliek zaudētājs.

Oškalna kolhozs gadā ražo 8,5 — 9 miljoni olu. Sis olu daudzums pilnīgi nodrošinātu rajona tirdzniecības organizāciju pietiekumus, ja tās varētu visas realizēt uz vietas. Tomēr rajona kooperatoriem šogad iedalītais fonds ir tikai 5,9 miljonu omērā. 2,6 miljoni olu mums jāpiegādā pēc norikojuma un līguma — Daugavpils pilsētas tirdz-

niecības pārvaldei. Jautājums, ka šajā jautājumā mūsu rajona vadība neizrādīja aktīvu leļaukšanos, acīmredzot, trūka drosmes jautājuma principiālai risināšanai republikas organizācijās.

Rezultātā rajona kooperācijas tirdzniecības tīklā olas realizē ar lieliem pārtraukumiem, bet mēs tās vedam uz Daugavpili. Toties Daugavpils pilsētas tirdzniecības pārvalde bieži izdara cēlu žestu un piedāvā rajona kooperatoriem nestandarta (faktiski realizācijas termiņos nerealizētas) olas. Kooperatori ir spiesti tās ņemt, jo citu viņiem nav.

Tā ir spilgta starpresoru birokātisma izpausme.

Tagad noliek nopietna saruna par internacionālo audzināšanu, par draudzības nostiprināšanu starp nācijām. Jautājumi ir ļoti nopietni, jo nav domājama ista tautu draudzība, ja viena nācija neciena otras nācijas kultūru, ipatnības, dabu un valodu. Valodu zināšana ir augstas cilvēka kultūras izpausme. Tā dod iespēju plašāk apgūt kultūras bagātības, labāk izprast vienam otru.

Ne viens mēs šodien nevaram iztikt, nezinot krievu valodu kā savstarpējās saprašanās un kultūras valodu. Taču arī vietējās nācijas valoda ir jāciena. Tieši vietējās valodas nezināšana bieži ir par pamatu sadzīves konfliktiem, kas neveicina veselīgas atmosfēras veidošanos kolektīvos un sadzīvē. Es domāju, ka valodas jautājumā mums ir jārunā konkrēti. Ja gribam strādāt sadzīves sfērā, tirdzniecībā, sabiedriskajā ēdināšanā, pakalpojumu kombinātos, sakaru, kultūras un veselības aizsardzības sistēmā, kā arī partijas komitejas un vietējo padomju aparātā, ir jāzina kā krievu, tā arī latviešu valoda. Pie tam — obligāti.

Arī svešvalodu mācīšanās mūsu mācību iestādēs nav vajadzīgās atbildības. Nav normāli, ka, beidzot vidējo mācību iestādi, mūsu ļaunietis nezina nevienu svešvalodu.

Es domāju, ka izvirzītās problēmas ir to vērtas, lai tās rūpīgi pārdomātu un rastu atbalsi attiecīgo vadošo organizāciju darbībā pārkārtošanās apstākļos.

K. NEICGALIS.

Oškalna kolhoza palīgrāzotājas vadītājs, Latvijas PSF Nopelniem bagātais tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas darbinieks

Strādāt — pēc spējam. Bet domāt?

Andrija Sillera traģēdijā «Donas Karloss», kurā atspoguļots konflikts starp valdošo absolūtismu un brīvības un saprātīgu ideālu, markīzs de Poza, griežties pie despotiskā karaļa Filipa ar lūgumu, izsauca: «Ak, dodiet, jel domai brīvību!»

Kaut kā iznācis, ka mēs šādus vārdus neesam sacījuši. Skriet, pat neesam ievērojuši, ka PSRS Konstitūcijas 50. pantā, kur uzskaitītas pilsoņiem garantētās brīvības, domas brīvība nav minēta. Un šis fakts ir Oktobra svarīgākā principa pārkāpums.

Vai Konstitūciju iespējams papildināt? Domāju, ka ne tikai iespējams, bet pat nepieciešams to darīt. Ja jau mēs esam stingri apņēmies arī turpmāk attīstīt atklātumu un demokrātiju, tad PSRS pilsoņi likumdošanas ceļā ir jānodrošina arī ar domas brīvību.

Acīmredzot, ņemot vērā daudzus priekšlikumus un ierosinājumus, tiks izmainīta mūsu vēlēšanu sistēma. Tā nav pati labākā, un tas šodien jau skaidri redzams (kaut daži zvērīnāti ideoloģi savus uzskatus nemaina).

Tā tas varēja notikt, ka PSRS Augstākajā Padomē (arī visos zemākā ranga padomju orgānos) likumdevēja vara sajukušies ar izpildvaru: visi ministri un citas augstas amatpersonas, kam likumi jāizpilda, faktiski ir šo likumu pieņēmēji. Kāpēc automātiski, izmantojot augsto amatu spēku, šīs personas kļuva par deputātiem? Kāpēc PSRS Tautību Padome nerisina konkrētu republiku problēmas, bet vienkārši dublē Savienības Padomi? Rodas pamatotas aizdomas, ka šī palāta izveidota nevis reālu jautājumu kārtīšanai, bet gan tāpēc, lai būtu papildus vietas augstām amatpersonām, kuras dzīvo galvaspilsētās. Kāpēc starp Augstākās Padomes pastāvīgajām komisijām nav komisijas, kura seko Konstitūcijas ievērošanai, kā arī komisijas, kura kontrolētu bruņojumu? Un vēl viens jautājums: vai Augstākajā Padomē deputātu nav pārāk daudz? Pusstunda tūkstoša cilvēku — vai tas ir tas labad, vai tikai tāpēc, lai deputāta mandāts tiktu visiem ministriem, CK nodaļu vadītājiem, augstām militārpersonām, partijas apgabalu komiteju pri-

majiem sekretāriem un citiem augstus posteņus ieņemošiem biedriem?

Daudz runāts par nomenklatūru, par tiem, kas «neatšķiramo personu» klanu, kas pamazām izveidojies sistēma, kura balstās uz komandēšanas un administrēšanas metodēm. Pieņemta sistēma mīļa un dārga, piemēram, Nikolai Andrejevičai un pulkvedim Filatovam, kurš avīzē «Krasnaja zvezda» slejās aizstāv Staļina beigās pavēles. Vai visu rangu amatpersonu patvaļīgu rīcību spēsim ierobežot, ja tikai veidosim jaunus kontroles orgānus, ja vai ikkatram ierēdnim līdzās stāvēs ierēdnis kontrolieris? Domāju, ka tas neko nemainīs. Sādi rīkojoties, mēs tikai vairosim launprātības, bet varasvīru nekompetence kļūs vēl lielāka.

Iesakšu iet citu ceļu. Skolniekiem un studentiem mēs liekam nervozēt neskaitāmos eksāmenos, kuri faktiski ir neuzticības izpauzumi. Jaunieši to visu stipri pārdzīvo. Kāpēc cilvēkiem, kuri jau dzīvē norādījušies, nevarētu likt kārtot ieskaitu vai eksāmenu par tiesībām ieņemt attiecīgu amatu? Tā būtu profesionālās varēšanas pārbaude (protams tā nedrīkst notikt tā, kā tagad rīko atestācijas, kurās slinkie un netalantīgie rod iespējas izrēķināties ar godīgajiem un talantīgākajiem darbiniekiem!). Savienotajās republikās šādā eksāmenā vienai prasībai būtu noteikti jābūt valodu zināšanai — gan krievu, gan vietējās valodas. Personām, kurām pieņemto valodas zināšanu nav, vadošos amatos strādāt neatļauj.

Pie mums ir samērā dīvaina rūpniecība. Liekas, ka tādas rūpniecības pasaulē nekad un nekur nav bijis. (Tiesa, agrāk šo nodarbošanos sauca par amatniecību.) Visos laikos un visās sabiedriskās formācijās rūpniecība (amatniecība) strādāja priekš cilvēkiem, priekš tautas. Staļins spēja notikumu gaitu tevirzīt tā, ka rūpniecība funkcionēja valsts interesēs, ka tā strādāja priekš pašas rūpniecības. Ta tas notiek arī vēl šodien. Kautrīgie lēmumi par tautas patēriņa preču izlaides palielināšanu (par to mēs esam pārliecinājušies pēdējo gadu desmitu ritumā) nav bijuši efektīvi. Šie lēmumi (tādi arī nespēj būt, jo Viņa Augstī-

bai Rūpniecībai ir savi valsts plāni, jāsarāžo tik un tik daudz īpaši nozīmīga, īpaši metālietilpīga, neēdama, grūti sagremojama, vispār nesagremojama un nevajadzīga. Secinājums: kamēr mēs nesalauzīsim šīs mašīnērijas struktūru, kamēr rūpniecību, kā saka, nepagriezīsim ar seju pret cilvēkiem, tikmēr pārbūves process savus mērķus nesasnies.

Sabiedrības dzīve (īpaši jau demokrātijas apstākļos) veidojas pēc principa: atļauts darīt visu to, ko likums neaizliedz. Pēc šī principa veidojas arī mūsu valsts. Domāju, ka mūsu zinātniekiem (vispirms jau tiem, kuri savu karjeru taisīja, citējot klasiskus) šodien vajadzētu publicēt pētījumus par to, kā Vladimirs Iljičs Leņins cīnījās pret dažādiem aizliegumiem. Īpaši jau pret tādiem, kuri tā vai citādi bija vērsti pret visu tautu (pats uzskatāmākais piemērs — pret alkohola «epopeja»).

Ko izdarīja Staļins? Leņam un it kā nemanāmi viņš pārveidoja valsts iekārtu tā, ka aizliegts bija burtiski viss. Darīt drīkstēja tikai to, ko atļāva attiecīgi lēmumi, vēlējumi, labvēlīgas piekrišanas un gudri norādījumi. Vecā Inerce joprojām darbojas. Lēmumu pie mums ir pieņemts tik daudz, ka tos visus nav iespējams pat izlasīt. Kur nu izpildīt! Un vēl — katram lēmumam seko attiecīgas instrukcijas, pavēles, izskaidrojumi, Tūkstošiem un miljoniem dažādu dokumentu. Cilvēka dzīves un darba rēģlamentācija ir sašņigusi tādu koncentrāciju, ka, liekas, tūlīt apstāsies jebkura darbošanās, aprims pati dzīve. Taču dzīve nepēj apstāties.

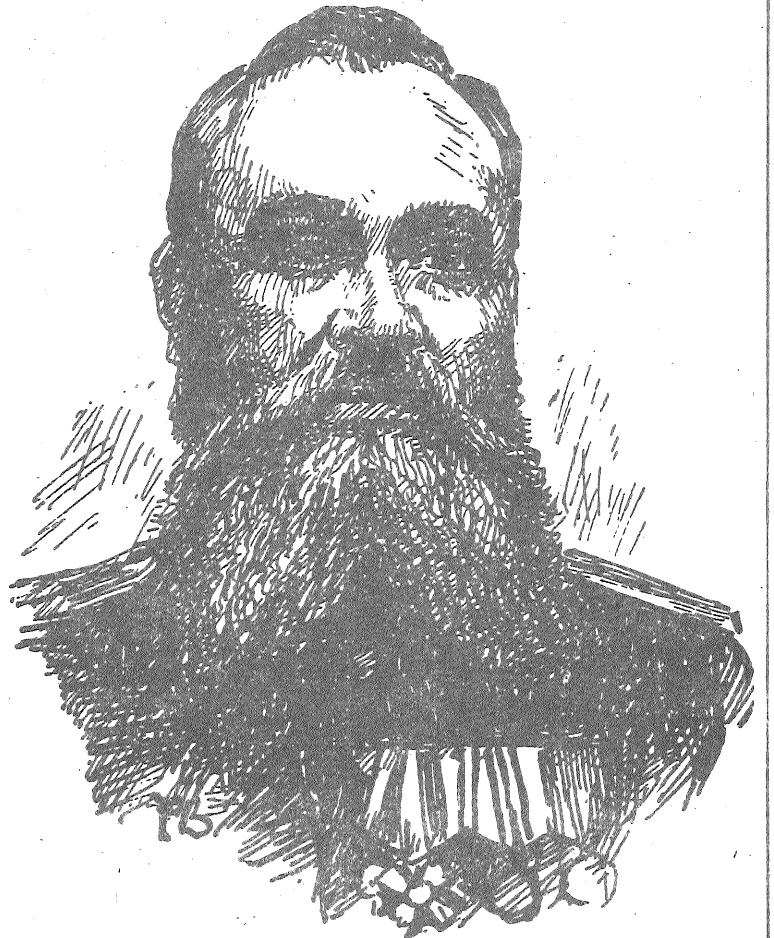
Reiz pastaigas laikā Levs Tolstojs nosita odu, kurš viņam bija iekodis. Tolstoja sarunas biedrs aizrādīja, ka oda nosīšana ir pretrūnā ar rakstnieka propagandēto teoriju par nepretošanos launumam. Tolstojs apmuls un tikai nākamajā dienā atbildēja: nedrīkst dzīvot sīku dzīvi!

Tolstojam, lai apdomātu atbildi, bija vajadzīga viena diena. Mums pārdomām bijuši septiņdesmit gadi. Un šodien esam pārliecināti: nedrīkst dzīvot sīku dzīvi, nedrīkst sēdēt un gaidīt norādījumus, nedrīkst aoslābēt tautas iniciatīvu — nedz darbos, nedz domās.

Uzskatu, ka tikko pieminētais faktors ir pārbūves panākumu garantija ne vien šodien, bet arī nākotnē.

P. ZAGREBELNIJS
(No laikraksta «Literaturnaja gazeta»)

„Lāčplēsim“ — 100 gadu

So gadu mūsu republikas kultūras dzīvē var nosaukt par «Lāčplēša» gadu. Dažādās Latvijas vietās jo plaši tiek atzīmēta latviešu tautas eposa simtgade.

des raksts par Andreju Pumpuru un viņa eposu. Publicēts arī teksta paraugus un fotogrāfijas.

Eposa autora dzimšanas dienā — 22. septembrī — Pumpura muzejā Lielvārdē notiks tradicionāla zinātniskā konference. Izstāžu zālē «Latvija» atklās ekspozīciju, kuras pamatā — varoņtēma latviešu mākslā. Šis gads noslēgsies ar plašu Pumpuram un viņa eposam veltītu pasākumu Maskavā.

ATTELOS: (augšā) eposa «Lāčplēsis» autora Andreja Pumpura portrets; apakšējā attēlā — mākslinieka Zigurda Zuzes ilustrācija eposa «Lāčplēsis» 1975. gada izdevumam.

J. KRIEVINA fotoreprodukcijas

TURISMA CEĻOJUMU IESPAIDI

Tomskas māju mežģīnes

Tomaska — viena no vecākajām Sibīrijas pilsētām, dibināta 1604. gadā. Tas muzejiskais dārgums — senās koka ēkas ar kokgriezumiem, kas celtas XIX gadsimta beigās un XX gadsimta sākumā. Simtiem šo pilsētas ēku ir vērtīga arhitektūra un mākslinieciska apdare. Izteiksmīgas koka mežģīnes un balkoni, daudzdaļīgi logi ar sevišķas konstrukcijas apmalēm, ornamentu, kas attēlo ciedru ēieku-

rus, medniekus un medījumus, geometriskas fantāzijas.

Tomskā visi šie vērtīgie māju ansambļi tiek saglabāti un kopoti. Restauratori rūpējas, lai nami, kas atgādina miniatūras pasaku pils ar pilastriem un puskolonnām stūros, izteiksmīgām karnīzēm un tornīšiem — atdzīvotos savā dabiskajā vidē starp kokiem, apstādījumiem, dārzēm un citām ēkām.

Vienlaikus šīs ēkas ir arī tautas mākslas pieminekļi, kuri nes un spodrina savu meistaru vārdus cauri gadsimtiem.

Sai koka arhitektūrai ir estētiskā vērtība, kas pieaug līdz ar laika plūsmu.

Šāda vēsturiskās apbūves saglabāšana ir arī tikumīga. Tā māca cilvēkus nedzīvot vienai dienai vien.

Katrs, kas bijis Tomskā, atceras koka mežģīnes. Te cilvēks aicināts izprast katras vēsturiskas ēkas dziļāko jēgu un nozīmi un saikni ar šodienu.

Speciāls zinātniski pētniecisks kugis noskata jūrasaugu atradnes, to daudzumu un tīrību. Arī ledus krāvumus un leduslāču sadzīvi pēta. Leduslācis zvejojot novēro zivis: savai sejaļ (abām acīm un degunam) aizliek priekšā ķepu, lai nesaredz viņa trīs melnos punktņus. Tad zibenīgi cērt...

Polārās naktis un polārās dienas mijas ar savu noslēpumaino esību. Reizēm pār visu kā viskošākā teiksmu pūķe iedegas ziemeļblāzma...

I. RISMANE

Pie Baltās jūras

Baltā jūra viļņojas ar savu sūcekpilno noslēpumainību. Savos ledus laukos dod patvērumu roņiem un viņu mazuliem — baltīšiem, kas veselīem bariem slīdina pa aizsalumu un, ja ir iespējams, arī izpeldas un ķer zivis.

Baltās jūras bagātības grūti prātam aptveramas. Tās pēta zinātnieki, kuri ne reizi vien dodas līdz zvejniekiem un medniekiem un nosaka arī saudzējošos režīmus.

Arhangeļskā, pilsētā, kurā viss būvēts no koka (nami, ietves, ielu braucamās daļas), atrodas jūras bagātību izmantošanas kombināti. Pie vērtīgām ieguvēm pieskaita arī jūraszāles. No laminārijām dabū vielas, kas noder konditorejas izstrādājumu pilnveidošanai, tekstilrūpniecības krāsu paspīlgtināšanai, arī želatīnam līdzīgas vielas veidotāju agar-agaru, ko var lietot medicīnā un marmelādes konfekšiem.

Partijas komiteja un pārbūve

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

veic, lai paātrinātu mūsu rajona ekonomisko un sociālo attīstību. Katrā saimniecībā jābūt bērnu dārzam, skolai, medicīnas un sadzīves pakalpojumu punktiem. Mums nepieciešams uzcelt 1 212 dzīvokļus, atrisināt jautājumu par rajona centrālās slimnīcas un Preiļu 2. vidusskolas paplašināšanu, par Preiļu pirts būvniecību, attīrīšanas iekārtu paplašināšanu Preiļos un Līvānos. Liels darbu apjoms jāveic ceļu būvniecībā un rekonstrukcijā, sevišķi maģistrālē Preiļi — Līvāni.

Vēl viens svarīgs partijas darba iecirknis — jaunas apziņas veidošana cilvēkos. Te var būt dažādas metodes, taču galvenais ir viens — panākt, lai katrs komunistu būtu paraugs, lai cilvē-

kos atgrieztos saimnieka apziņā, lai ciešāk kopā saistītos personiskās un valstiskās intereses.

Kāds stāvoklis rajona ekonomikā bija pirms partijas Vissavienības konferences?

Analizējot situāciju darba kolektīvos, var secināt, ka attīstības pamatvirzienos sasniegti pozitīvi rezultāti. Tiek nodrošināti produkcijas ražošanas pieauguma tempi, paaugstinās darba ražīgums rūpniecībā. Palielināties celtniecības un montāžas darbu apjoms. Stabili strādā tirdzniecības, sakaru un sadzīves pakalpojumu uzņēmumi. Saspringti, ar lielām grūtībām, bet tomēr tiek īstenoti visu veidu lopkopības produkcijas pārdošanas plāni.

Ar labiem rezultātiem PSKP XIX Vissavienības konferenci sagaida socialistiskās sacensības

iniciatori: Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, sakaru mezgla un kolhozagrofīmas «Krasnij Oktjabrj» kolektīvi. Siltus pateicības vārdus pelnījuši ražošanas pirmrindnieki — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas aparātu uzraudzītāju brigādiere komuniste N. Koruševa, aparātu uzraudzītāja bezpartijiskā V. Petrova, Līvānu sakaru nodaļas pastniece komuniste V. Krēslīņa un citi.

Apkopojot šī gada pirmā ceturkšņa rezultātus, republikāniskajā socialistiskajā sacensībā rajonam piešķirta trešā vieta. Preiļu pilsēta, kā arī Preiļu un Jersikas ciemu padomes par 1987. gada rezultātiem atzītas par republikāniskās socialistiskās sacensības uzvarētājām (sacensība notiek par divpadsmitās

piecgades uzdevumu sekmīgu izpildi).

Mūs, partijas rajona komitejas darbiniekus, šie panākumi iepriecina. Taču ieslikt pašapmierinātība nedrīkst. Mūsu tālākā virzība uz priekšu lielā mērā būs atkarīga no tā, kā mēs paaugstināsim partijas pirmorganizāciju kaujinieciskumu. Jo tieši partijas pirmorganizācijas ir pārbūves priekšējās līnijas. Lai tām sniegtu reālu palīdzību, partijas rajona komitejas darba reglamentā esam ieviesuši prasību — instruktoriem trīs, bet nodaļu vadītājiem divas dienas nedēļā jāapmeklē partijas pirmorganizācijas un jāstrādā tajās. Bez tam — esam aizlieguši visām rajona organizācijām pirmdienās un piektdienās izsaukt pie sevis vadītājus, speciālistus un partijas pirmorganizāciju sekretārus.

Nemot vērā Līvānu pilsētas iedzīvotāju vēlēšanos, no 1988. gada otrā pusgada partijas rajona komitejas sekretāri uzņemu-

ros, organizācijās un pilsētas izpildkomiteja pieņems iedzīvotāju personiskajos jautājumos. Plašāk izmantosim tādu darba formu kā biroja, partijas komisijas sēdes un rajona komitejas nodaļu sanāksmes izbraukumā, lai aktuālo jautājumu apspriešana iesaistītu uzņēmumu, organizāciju, kolhozu un padomju saimniecību kolektīvus.

Rajonā aktīvi noritēja PSKP Centrālās Komitejas tēzu PSKP XIX Vissavienības konferencel apspriešana. Tās atbalstīja visi darba kolektīvi. Darbaļaudis, komunisti izteica 236 priekšlikumus. Tie apkopoti un darīti zināmi attiecīgajām instancēm.

Mūs gaida liels darbs. Galvenais — panākt, lai pārbūve, kā to prasa PSKP Centrālās Komitejas februāra Plēnuma lēmumi, kļūtu par katra komunistu partijas lietu, par katrā mūsu cilvēka pilsonisko pienākumu.

Redaktors P. PIZELIS

Godina dienišķo maizi

MOLDĀVIJAS PSR. Lai ieaudzinātu saudzīgu attieksmi pret dienišķo maizi, vairotu cieņu pret grūto zemkopja darbu, lai celtu jaunatnes vispārējo tikumības līmeni, republikā nesen atvērts Maizes muzejs.

Tā adrese — Okņickas rajonā, Grinaucu — Moldovas ciemā. Muzeja ekspozīcija izvietota vietējās vidusskolas telpās. Šī muzeja izveidošanas iniciatore ir skolotāja Jekaterina Zaharija. Viņai aktīvi palīgi bija skolēni un kolhoza «Moldova socialistē» biedri. Ekspozīcija vākti ilgi un jo rūpīgi: kāds atgādāja arklus, ar kuru strādājuši sentēvi, cits — ķēdes no dzirnavām, kurās graudus mala šodienas skolēnu vecvecēvi. Taču muzeja galvenais eksponāts — maize.

Stendā, kuram dots nosaukums «Kara gadu rūgtā maize», skatām, piemēram, sakaltušu un nomelnējušu maizes gabaliņu. So maizi cepa no raušiem, klijām un sojas miltiem — pēc receptes, kura tapa blokādē iežņaugtajā Leningradā. Moldāvijas iedzīvotāji atceras, kāds trūkums un bads valdīja tūlīt pēc kara: tā perioda rūgtā maize arī atradusi vietu muzejā.

Muzejā savākti paraugi no visu veidu maizes un bulciņām, ko tagad ražo republikā. Protams, ir arī lauku maize, kuru joprojām prot cept ne viena vien saimniece. Te ir pat nākotnes maize — īsts brīnums! Muzejam to uzdāvināja zinātniskās pētniecības un ražošanas apvienības «Selekcija» līdzstrādnieki. Tā cepta no miltiem, kuri malti no pavisam jaunās šķirnes graudiem — nesen tos ieguvuši selekcionāri.

Pirms muzeja atklāšanas skolnieki rakstīja sacerējumu par maizi. Labākie darbi kļuvi par muzeja eksponātiem. Sacerējumos bērni stāsta par vietējā kolhoza zemkopjiem, par saviem vecākiem. Šodien muzejā goda vietā likti labāko laukkopju portreti. Šie cilvēki taču vislabāk zina, cik grūti maizīte nāk, cik tā faktiski dārga.

ATTELOS:

— Skan dziesma par maizi (augšējā attēlā). Muzejā koncertē vietēja kultūras nama folkloras

ansambļa pašdarbnieki.

— «Paldies, vecmāmiņ!»

P. Angela — prasmīgāka maizes cepēja ciemā. Sos apetīti rosinātos klaipus viņa izcepusi Maizes muzeja vajadzībai.

TASS fotohronika

Sludinājumi

**JAUNAGLONAS
58. PROFESIONĀLI
TEHNISKA VIDUSSKOLA**
1988. — 1989. mācību gadā uzņem audzēkņus apmācīšanai šādās specialitātēs:
— plaša profila traktorists mašīnists, C kategorijas autovadītājs (spēj veikt arī remontatslēdznieka pienākumus), mācību ilgums 3 gadi;
— pavārs, mācību ilgums 3 gadi;
— lauku celtniecības meistars, mācību ilgums 2 gadi;
— traktorists mašīnists (uzņem no 16,5 gadu vecuma), mācību ilgums 1 gads;
— mehanizētās slaukšanas operators, mācību ilgums 1 gads;

**VIŠKU
SOVHOZTEHNIKUMS**
uzņem audzēkņus 1988. — 1989. mācību gadam šādās specialitātēs:
— dārzkopība — uzņem 1 grupu (30 audzēkņus) latviešu plūsmā, apmācības laiks 3 gadi 7 mēneši;
— agronomija — (ar astoņgadīgo izglītību) 1 grupa krievu plūsmā, apmācības laiks 3 gadi 6 mēneši; ar vidusskolas izglītību — 1 grupa, apmācības laiks 2 gadi 7 mēneši;
— lauksaimniecības mehanizācija — uzņem 3 grupas (90 audzēkņus), mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši latviešu un krievu plūsmā; — lauksaimniecības mehanizācija ar specializāciju «Organizācija un vadība lauksaimniecības uzņēmumos» — uzņems 1 grupu (30 audzēkņus), mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši (latviešu plūsmā).
Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:
— iesniegums pēc noteiktas formas,
— apliecība par izglītību (oriģināls),
— medicīniskā izziņa (forma Nr. 026/y),
— no iepriekšējās mācību iestādes medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y).

UZMANĪBU!
Tiek pieņemti pasūtījumi veļas mazgāšanai un ķīmiskās tīrīšanas darbu pasūtījumi, kurus izpilda saīsinātā termiņā. Izmantojiet ķīmiskās tīrītavas un veļas mazgātavas pakalpojumu!
Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

LĪVĀNU PILSETAS IEDZĪVOTĀJI!
Šī gada 29. jūnijā no plkst. 8.00 līdz plkst. 18.00 Līvānu iecirkņa veterinārajā slimnīcā notiks suņu potēšana pret trakumsērgu, un šī gada 27. jūlijā no plkst. 7.00 līdz plkst. 9.00 un no plkst. 17.00 līdz 19.00 notiks suņu potēšana pret suņu mēri.
Suņu pievešana obligāta.
Līvānu pilsētas izpildkomiteja

maizes cepējs, mīklas sagatavotājs, mīklas sadales mašīnu mašīnists (mācību ilgums 3 gadi);
— autoremontatslēdznieks, B, C kategorijas autovadītājs (mācību ilgums 1 gads).
Mācības latviešu un krievu valodā. Mācību laikā audzēkņus apgādā valsts. Sekmīgiem audzēkņiem maksā stipendiju — 10 rubļus mēnesī. Mehanizētās slaukšanas operatoriem stipendiju maksā lauku saimniecības, ur tā ir līdz 100 rubļu mēnesī.
Skolas adrese: Preiļu rajons, Jaunaglona, 58. profesionāli tehniskā vidusskola. Tālruni: 65721 un 65743.

6 fotogrāfijas (3x4 cm), raksturojums,
— izraksts no darba grāmatīņas vai kolhoznieka grāmatīņa (personām ar darba stāžu),
— pase, dzimšanas apliecība (jāuzrāda personīgi uzņemšanas komisijā),
— norīkojums audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.
Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 9. jūlijam.
Visās specialitātēs sovhoztehnikumā uzņem bez iestāju eksāmeniem uz dokumentu konkursa un individuālo pārrunu pamata.
Audzēkņi, kuri sekmīgi mācās, saņem stipendiju, teicamnieki — par 50 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «4» un «5» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, — par 25 procentiem vairāk. Audzēkņi, kurus komandējušas saimniecības, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.
Tehnikumā ir kopmitne un ēdnīca.
Mācību sākums 1. septembrī.
Satieksme ar autobusiem Daugavpils — Aglona, Daugavpils — Šķeltova, Daugavpils — Dagda (caur Višķiem).
Adrese: pasta indekss 228487, Daugavpils rajons, p. n. Višķi-1, Višķu sovhoztehnikums. Tālruni: 72388, 72187, 72135.

PARDOD māju Līvānos, Meža ielā 6. Tālrunis 43628.
Vēl gribējās dzīvot un būt, Bet piepeši nakts un saule zūd. (M: Kempe)
Izsakām līdzjūtību Genovefai Verzei, no VIRA šķīroties. Raiņa kolhoza valde un arodkomiteja

„LEŅINA KAROGS“

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250. Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgais sekretārs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves un vēstulju nodaļas — 21996, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSF Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1, 1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Metiens 14284 eks. (latv. val. 10152 eks., krievu val. 4132 eks.). Indekss 68169.

Pas. 1047.